

به نام خدا

رونالدینیو

رونالدوی کوچک کوچک

» من در خانواده‌ای بزرگ شدم که همیشه فوتبال در آن نقش داشت،
عموهایم، پدرم و برادرم همه فوتبال بازی می‌کردند. خیلی چیزها را از
آنها یاد گرفتم. هرچه بزرگ‌تر شدم، سعی کردم بیشتر و بیشتر خودم
را وقف فوتبال کنم.

« رونالدینیو

رونالدو ده آسیس موریرا، یا رونالدینیو گائوچو، یا خلاصه‌اش را بخواهید رونالدینیو، در ۲۱ مارس ۱۹۸۰ در شهر کوچک ویلانوا در نزدیکی پورتو آلگره برزیل متولد شد. پدرش، ژوائو ده آسیس موریرا، در باشگاهی به نام کروزیرو فوتبال بازی می‌کرد و در یک کشتی‌سازی هم جوشکار بود. مادرش، دونا میگوئیلینا آلوی آسیس دُس سانتوس فروشنده لوازم آرایشی بود و بعداً پرستار شد. پدر رونالدینیو قبل از آن‌که از فوتبال بازنشسته شود، در پارکینگ ورزشگاه باشگاه گرمیوی برزیل نگهبانی هم می‌داد.

خانه ژوائو مثل بسیاری از برزیلی‌ها شلوغ بود. رونالدینیو خواهری به نام دیزی دارد که از دوران کودکی بزرگ‌ترین طرف‌دار او بود و وقتی هم حرفه‌ای شد، تمرینات شخصی او را مدیریت می‌کرد. برادرش، روبرتو ده آسیس موریرا، در باشگاه گرمیو بازی می‌کرد. این باشگاه حتی به خانواده رونالدینیو پیشنهاد یک خانه مسکونی کرد تا بتواند روبرتو را در تیم نگه دارد. به هر حال، روبرتو دچار آسیب شدید زانو شد و رؤیایش برای تبدیل شدن به یک فوتبالیست بزرگ خیلی زود از هم پاشید. او بعداً مدیریت کارهای برادرش را به عنوان مشاور، مدیر برنامه‌ها و الگو برعهده گرفت.

رونالدینیو در مدرسه سانتا ترزا ده جیزز تحصیل کرد. او اشتیاق خانواده‌اش نسبت به فوتبال را به ارث برده بود و در هفت سالگی بازی غیرحرفه‌ای را شروع کرد. بیشتر دوران کودکی رونالدینیو

در جلسات تمرین تک به تک با برادرش روبرتو می‌گذشت. روبرتو اولین کسی بود که استعداد رونالدینیو را کشف کرد و با ایجاد برنامه تمرین روزمره برای او، روی این استعداد کار کرد. او برادر کوچک‌ترش را بعد از تمرین خودش به زمین می‌برد یا تمرین خودش را ول می‌کرد تا به برادرش آموزش بدهد.

اولین ناکامی بزرگ رونالدینیو در هشت سالگی رقم خورد. ژوائو، پدرش و اولین مربی فوتبالش، در استخر خانه سکنه قلبی کرد و چند روز بعد از دنیا رفت. درگذشت پدر ممکن بود آینده فوتبالی رونالدینیو را به خطر بیندازد اما روبرتو با فداکاری مانع این اتفاق شد. او شغل جدیدش را کنار گذاشت تا بتواند از خانواده‌اش حمایت کند و به این ترتیب رونالدینیو توانست به پیشرفت ادامه دهد.

با شروع بازی‌هایش، اسم مستعار «رونالدینیو» به معنی «رونالدوی کوچک» را روی او گذاشتند چون معمولاً کوچک‌ترین و جوان‌ترین بازیکن مسابقات جوانان بود. بعدتر، وقتی مشخص شد برزیل صاحب دو ستاره به نام رونالدو است، این نام کاربردی‌تر هم شد. رونالدوی بزرگ، R9، رونالدو لوییز نازاریا ده‌لیما چهار سال از رونالدوی کوچک، رونالدینیو زودتر به دنیا آمده بود.

رونالدینیو و رونالدو

رونالدینیو دریبل زدن و بازی تکنیکی را در خانه شروع کرد. در نوجوانی فوتسال هم بازی می‌کرد که کمکش کرد جنبه‌های خاصی از بازی خود، مثل واکنش سریع و کنترل دقیق توپ را تقویت کند. اولین باری که نام رونالدینیو مطرح شد، زمانی بود که در بُرد ۲۳-۰ تیم مدرسه تمام ۲۳ گل تیم را خودش زد؛ آن هم در ۱۳ سالگی!

بیشتر بدانید

فوتسال یا فوتبال سالنی، یکی از شاخه‌های مختلف فوتبال در جهان است که به‌جای زمین چمن بزرگ، در سالنی سرپوشیده و در زمینی کوچک‌تر انجام می‌شود. شروع بازی فوتسال از کشور اروگوئه بود و اولین دوره مسابقات رسمی آن سال ۱۹۶۵ در پاراگوئه برگزار شد.

هر تیم فوتسال ۵ بازیکن دارد و تعداد تعویض‌ها در طول بازی محدودیتی ندارد. فوتسال در دو نیمه ۲۰ دقیقه‌ای بازی می‌شود.

از آن‌جا که زمین و دروازه فوتسال کوچک‌تر از فوتبال است، بازیکنان فوتسال یاد می‌گیرند چطور در فضاهای کوچک پاس بدهند، دریبل بزنند یا توپ را شوت کنند. بسیاری از بازیکنان تکنیکی فوتبال، به‌خصوص در برزیل، کار خود را از فوتبال سالنی آغاز کرده‌اند.

واقعیت‌های جالب

متأسفانه آمار بازی‌های جوانان تا چند دهه قبل چندان دقیق به ثبت نرسیده است. در رده بزرگسال بازی‌های رسمی بیشترین تعداد گل یک بازیکن در یک بازی فوتبال در اختیار یانیک مانزویلا سوئدی است که در بازی‌های دسته‌های پایین لیگ سوئد در سال ۲۰۱۴، در یک مسابقه ۲۱ گل به ثمر رسانده است. آن بازی با حساب ۳۰ به صفر به پایان رسید.

چند دقیقه‌ای از
فینال این مسابقات
و قهرمانی برزیل با
رونالدینیو در ردهٔ زیر
۱۷ سال را تماشا کنید.

چند سال بعد، از طرف تیم زیر ۱۷ سال برزیل
با او تماس گرفتند و او به آن‌ها کمک کرد که در
مسابقات قهرمانی جهان زیر ۱۷ سال فیفا ۱۹۹۷
در مصر قهرمان شوند. او در این مسابقات دو گل
زد که هر دو با ضربات پنالتی بود و تیمش تمام
راه را تا قهرمانی طی کرد.

بعدها وقتی از او دربارهٔ الگوهای فوتبالیش پرسیدند، از پدرش،
ستارهٔ جام جهانی ۱۹۷۰ برزیل، ریولینو، روماریو و هم‌تیمی‌های
آینده‌اش ریوالدو و رونالدو اسم برد که بعداً با هم مثلث تهاجمی
ترسناکی را ساختند که برزیل را به قهرمانی در جام جهانی ۲۰۰۲ رساند.
نامی که در این بین غافلگیرکننده بود دیه‌گو آرماندو مارادونا بود.
کشورهای برزیل و آرژانتین در فوتبال رقبای قدیمی هستند و اسم
بردن از یک آرژانتینی به عنوان الگوی یک برزیلی کار ساده‌ای نیست!

۷

جادوگر به روایت اعداد

» رونالدینیو به تنهایی یک سبک کامل بازی است؛ یک بازیکن خیلی خیلی
بزرگ!

« زین الدین زیدان

شاید انتظار داشته باشید بازیکنی با لقب‌های ادیبانه‌ای مثل شاعر، جادوگر یا رقصنده، از لحاظ جام‌های قهرمانی و عناوین رسمی و مدال دست چندان پری نداشته باشد، اما در این مورد خاص نابغه به حق واقعی رسیده است. رونالدینیو یکی از پرافتخارترین بازیکنان تاریخ فوتبال است. می‌توان فهرست‌های عجیب و غریبی از مجموعه افتخارات او سر هم کرد.

او یکی از ۹ بازیکنی است که هم‌زمان برنده جام جهانی، لیگ قهرمانان اروپا و توپ طلایی شده است. طبیعتاً با اضافه شدن جام‌های قاره آمریکا جنوبی این آمار نادرتر هم می‌شود. او عضو دسته کوچکی از بازیکنان است که در کنار سه افتخار بالا، برنده جام لیبرتادورس هم شده است. رونالدینیو برای گرفتن جام‌ها چندان صبورانه فوتبال بازی نکرد. اولین جام او جام قهرمانی زیر ۱۷ سال آمریکا جنوبی در سال ۱۹۹۹ و قهرمانی زیر ۱۷ سال جهان با تیم برزیل بود که تا قبل از ۱۷ سالگی عایدش شد. چند سال بعد، با تیم جوانان باشگاه گرمیو برنده جام کوپا سُل و قهرمانی گائوشو شد. اما این جام‌ها در گرداب افتخارات بعدی او فراموش شدند و به حساب نیامدند.

رونالدینیو سال ۲۰۰۲ با تیم ملی قهرمان جام جهانی شد و ۳ سال بعد به قهرمانی جام کنفدراسیون‌ها هم رسید. او بخشی از تیم برزیل بود که مدال برنز المپیک تابستانی ۲۰۰۸ را گرفتند. در بارسلونا،

رونالدینیو دو بار قهرمان لالیگا، دو بار برنده سوپر جام اسپانیا و یک بار برنده لیگ قهرمانان اروپا شد. او با فلامنگو برنده قهرمانی کاربوکا شد و بعد در دوران موفقیتش در آتلتیکو مینیرو توانست جام قهرمانی کاربوکا، جام لیبرتادورس و جام سودامریکانا را به کارنامه اش اضافه کند.

رونالدینیو در دوران بازی های حرفه ای درخشانش دستاوردهای شخصی زیادی داشته است. در ۱۹۹۷، توپ برنز را در قهرمانی زیر ۱۷ سال جهان گرفت. در ۱۹۹۹، عضو تیم سال آمریکای جنوبی اعلام شد و به عنوان بهترین گل زن جام گائوشو دست یافت و در جام کنفدراسیون های فیفا ۱۹۹۹ هم جایزه های توپ طلا و کفش طلا را از آن خود کرد. در سال ۲۰۰۰، برنده توپ نقره شد و به عنوان بهترین گل زن در مسابقات پیش المپیک کانمبل شناخته شد.

رونالدینیو در سال ۲۰۰۲ عضو تیم ستارگان جام جهانی منتخب فیفا شد. با داشتن تکنیک بالا طبیعی است که دست او از داشتن جوایز گل های زیبا و تاریخی هم پر باشد. جایزه بهترین گل سال لیگ ۱ در سال ۲۰۰۳ نمونه ای از این سری موفقیت هاست. رونالدوی کوچک در سال ۲۰۰۴ عضو تیم فیفا ۱۰۰ شد.

درخشش رونالدینیو در فوتبال اسپانیا بی مزد باقی نماند. او در فصل های ۲۰۰۳/۲۰۰۴ و ۲۰۰۵/۲۰۰۶ جایزه دون بالون (آقای توپ) را گرفت که نصیب بهترین بازیکن اسپانیایی یا شاغل در لالیگا می شود.

همان فصل ۲۰۰۳ جایزهٔ افه هم سهم او شد. در سال‌های ۲۰۰۵ و ۲۰۰۶، جایزه‌های بهترین بازیکن جهان به انتخاب فیفا و جایزهٔ بهترین بازیکن جهان فیفپرو را به دست آورد و در سال‌های ۲۰۰۴ تا ۲۰۰۶ عضو تیم سال یوفا شناخته شد. در سال ۲۰۰۵، رونالدینیو سرانجام توپ طلا را هم به دست آورد تا یکی از آخرین برندگان این جایزه قبل از فرا رسیدن عصر مسی و کریستیانو رونالدو باشد. سال ۲۰۰۵ رونالدینیو یکی از یازده مرد طلایی سال هم بود.

مجلهٔ فوتبال جهان (ورلد ساکر) رونالدینیو را به‌عنوان بازیکن

سال ۲۰۰۴ و ۲۰۰۵ انتخاب کرد.

او بهترین مهاجم باشگاهی

سال اروپا در ۲۰۰۵-۲۰۰۴ شد و

بهترین بازیکن فوتبال باشگاهی

سال ۲۰۰۶-۲۰۰۵ هم شد. از

۲۰۰۵ تا ۲۰۰۷، رونالدینیو عضو

۱۱ منتخب تیم فیفپروی جهان

شد. او هم در لالیگا و هم در

لیگ قهرمانان اروپا در فصل

۲۰۰۶/۲۰۰۵ آقای پاس گل شد و

سومین بازیکن برتر سال ۲۰۰۶

جهان لقب گرفت.

دوران رونالدینیو در تیم ملی و بارسلونا به قدری درخشان بود که خیلی‌ها افتخارات بعدی او در سری آ ایتالیا را از قلم می‌اندازند. اما رونالدینیو در ایتالیا هم اصلاً دست خالی باقی نماند. در سال ۲۰۰۹، رونالدینیو جایزهٔ برجستهٔ کفش طلا را گرفت و عضو تیم دههٔ اسپورت ایلاستریتد شد. همان فصل او آقای پاس گل سری آ هم شد و دومین و سومین جایزهٔ توپ نقره را هم در سال‌های ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲ گرفت. رونالدینیو در سال ۲۰۱۲ توپ طلای برزیل را از آن خود کرد و بهترین بازیکن از نظر هواداران در سری آ برزیل شد و در سال‌های ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲ عضو تیم سال سری آ لیگ برتر برزیل شد.

رونالدینیو سال ۲۰۱۲ را با بیشترین پاس گل در سری آ برزیل و نیز در جام لیبرتادورس در سال‌های ۲۰۱۲ و ۲۰۱۳ به پایان رساند. او بهترین بازیکن سال آمریکای جنوبی در سال ۲۰۱۳ نیز شد و بهترین گل‌زن جام جهانی باشگاهی ۲۰۱۳ بود. رونالدینیو به عنوان ذخیره در تیم برتر سال یوفا در سال ۲۰۱۵ انتخاب شد و در سال ۲۰۲۰ هم عضو تیم رؤیایی توپ طلا انتخاب شد. در ۲۰۲۱، جایزهٔ گلوب ساکر را گرفت. او به تالار مشاهیر موزهٔ فوتبال

برزیل و تالار مشاهیر آ.ث. میلان هم راه یافت. رونالدینیو با ۹ گل در جام کنفدراسیون‌های فیفا که حالا از بین رفته است، آقای گل مشترک تاریخ این جام شناخته می‌شود.

📍 @nardebanbooks
🌐 nardebanbooks
🌐 entesharat.com
✉ info@entesharat.com